

Cui prodest

«Els crítics amb el pacte ERC-PSOE farien bé de preguntar-se si realment pot ser bo per a Catalunya el mateix que desitja Vox tan fortament»

El pacte PSOE-Podem, amb suport necessari d'ERC, no agrada gaire a segons qui a les Espanyes. I les energies dedicades a fer-lo descarrilar es multipliquen a cada hora que passa. En forma d'exabruptes verbals, però també amb iniciatives més perilloses.

La dreta espanyola tota, la teòricament més homologable amb Europa i la obertament filofeixista, s'ha posat d'acord a retorçar el dret per fer que un òrgan bàsicament administratiu com és la Junta Electoral inhabiliti el president Quim Torra (<https://www.naciodigital.cat/noticia/193503/possible/inhabilitacio/expres/torra/agita/govern/moncloa>) abans que la sentència contra ell sigui ferma. Tot plegat, amb l'objectiu maquiavèlic d'encarir el sí d'ERC a la investidura (<https://www.naciodigital.cat/noticia/193576/erc/sotmetra/acord/amb/psoe/votacio/consell/nacional/gener>), ja gairebé decidit però encara no confirmat. En paral·lel, es multipliquen les pressions mediàtiques sobre el PSOE i Pedro Sánchez. Incloent-hi l'amenaça -que seria estrambòtica en un Estat normal, però no tant en un que ha condemnat els Jordis per pujar damunt un cotxe- de dur el líder socialista als tribunals per alta traïció.

El pacte no agrada per diversos motius. Perquè dona entrada a les moquetes del poder estatal a un partit afectat pel cordó sanitari com Podem -tot el que estigui mínimament a l'esquerra del PSOE és tabú per al Règim del 78-. Perquè contempla altres tabús com fer enrere per primer cop -ni que sigui parcialment- una reforma laboral restrictiva amb els drets dels treballadors. Però, sobretot, perquè situa a la Moncloa la única força espanyola que es creu -ni que sigui una mica- això del dret a decidir.

Per això mateix és tan important per als interessos del sobiranisme. Hi ha un altre motiu potser més decisiu, sobretot en una època d'importància creixent de les guerres culturals: situa el PSOE a l'altra banda de la línia divisòria i l'obliga, per tant, a defensar -ni que sigui en part- un model territorial diferent al que propugnen les forces recentralitzadores de la dreta i la ultradreta. No és poca cosa, tenint en compte la manca d'aliats -ni que sigui circumstancials- del sobiranisme. Encara més si es recorda la pulsio històrica de bona part de la família socialista de caminar per la banda més uniformista de la ratlla.

No agrada gaire a segons qui a les Espanyes. Però tampoc a segons qui a Catalunya. La mateixa pressió que estan rebent els socialistes -i acusacions similars de traïció, de fet- l'estan patint també els republicans. I els independentistes que pressionen amb bona fe -dels que ho fan per raons partidistes, millor ni parlar-ne- farien bé de plantejar-se dues preguntes: A qui beneficiaria que descarrili aquest govern? I realment pot ser bo per a Catalunya el mateix que desitja Vox tan fortament?